

Beethoven och Tengstrand *del 2*

*Beethovens första konsertturné:
Prag, Berlin, Budapest ...*

Så får vi avnjuta andra delen av vår resa genom Beethovens liv och piano-verk. Dessvärre måste vi sedan vänta ända till 4 mars innan vi får höra fortsättningen.

Men nu duggar konserterna tätt. Redan 29 september får vi lyssna på världsberömda Kungsbacka pianotrio.

Den första TONIC-konserten kommer 1 oktober med elever från Lunnevads folkhögskola.

Läs mer i vårt generalprogram och på vår hemsida:
www.linkopingkammarkamusik.se

Konsert i Wallenbergssalen
Länsmuseet
11 september 2011 kl. 16.30

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Sonat op. 7 Ess-dur

Allegro molto e con brio

Largo, con gran espressione

Allegro

Rondo: Poco allegretto e grazioso

Sonat op. 10 nr 1 c-moll

Allegro molto e con brio

Adagio molto

Prestissimo

Sonat op. 10 nr 2 F-dur

Allegro

Allegretto

Presto

Sonat op. 10 nr 3 D-dur

Presto

Largo e mesto

Menuetto: Allegro

Rondo: Allegro

Ludwig van Beethovens pianosonater II

Sonat op. 7 Ess-dur är i stort format med nästan en halvtimmes speltid. Den har fyra satser, precis som de tre sonaterna i opus 7, för att markera att pianosonaten som musikalisk form skulle jämföras med stråkkvartetten och symfonin. Tonarten Ess-dur använde Beethoven ofta i verk som skulle vara storlagna och pampiga. Den skrevs 1796–97 och tillägnades hans unga elev grevinnan Babette von Keglevics. Hon var tydlig en duktig elev för även den första pianokonsert, op. 15, tillägnades henne.

De tre sonaterna i opus 10 dedicerades till grevinnan Anna Margarete von Browne vars man var Beethovens skyddspatron 1797–1803. Som gengåva fick Beethoven en ridhäst som han dock typiskt nog glömde bort. Först när han fick en stor räkning på hästfoder mindes han sin gåva som han då genast gjorde sig av med. Beethoven försöker i dessa sonater utveckla sin kompositionsstil och de är därför till viss del experimentella.

Opus 10 nr 1 kallas ibland för Lilla Pathétique eftersom den på olika vis förebådar Pathétiquesonaten, och i sista satsen får vi dess-utom föraningar av femte symfonin.

Opus 10 nr 2 är den kortaste av Beethoven tidiga sonater. Han utelämnar här den sedvanliga långsamma satsen. Mellansatsen har karaktären av en menuett.

Opus 10 nr 3 skrevs 1798 och är samtidig med de tre stråktriorna opus 9, violinsonaterna opus 12 och violinromansen. Den är den mest storskaliga av de tre sonaterna i opus 10, både vad gäller längd och antalet satser.